

պըռնեալ, մինչեւ զիտել ինքեան զելն իւր
յաշխարհէ: Ասաց մեզ զրել քաղաքին զալ
առ ինքն եւ պատուիրել զոր ինչ ասելոցն էր:
Իսկ իբրեւ եկին ամենեքեան երեւելիք, որք
յարեւմտից եւ որք յարեւելից, եւ ասաց նո-
ցա անդարձ կտակի, որոց յունկն ամենից
լուաւ: Բայց մեծամեծք քաղաքիս ինդրե-
ցին ի սրբոյ Հօրէն դառնալ ի քաղաքն, յո-
րոց ճեղքեալ յերկուս՝ ոմանք ի սր. Ած. ա-
ծինն եւ ոմանք ի Ղալաթիայ, յորոց բռնա-
բարութենէ բազմաց մուծին ի Ստամպօլ յա-
ւուր չաբաթու: Եւ յայնմ աւուր երեկոյի
արձակեաց դամենայն կապեալսն եւ զբանա-
դրեալսն յինքենէ եւ օրհնեաց զԺողովուրդսն
եւ յանձն արար զինքն քեզ՝ ասելով. նա հո-
ղասցէ զԱթոռն սուրբ, զի մի՛ աւերեսցի ի
հակառակորդաց: Իսկ յաւրն Կիրակէի թէ
ո՛րքան դառնութիւն հասուցին յայնմ հի-
ւանդութեան չարածճիկք ոմանք, զորս յե-
տոյ մի ըստ միովէ պատմելոց եմք: Բայց
յերկրորդում աւուր Օգոստոսի ամսոյ յեր-
կուշաբաթոյ յերկու ժամու աւանդեաց ըզ-
փաղցր հոգին առ Տէր, մինչ անկեալ կայր
ի վերայ բազկաց մերոց: Սբ. Հայրա-
պետն Յակոբ զնաց առ անձկալին իւր Քս.
եւ սուգ մեծ անտանելի եթող մեզ, որբա-
ցեալ եւ ողորմելի մնացեալ մեզ յօտարու-
թեանս: Նաե՛ւ յայնմ ժամու ոչ եղեւ պա-
տահիլ Վրդ. պտին Մարտիրոսի, զի դեռ եւս
թաքստի կայր եւ յահէ ոսոխաց ոչ ել, բայց
յետ աւանդման հոգւոյն երեկոյին, եկն, զո-
րոց աղէտ, աշխատանք եւ կսկիծ սոյոյ ան-